

bez významu pro tento spor okolnost, tvrzená žalovaným konventem, že žalobce byl již dne 21. listopadu 1936 práce schopným.

Ani jinak neshledal nejvyšší soud zákonného důvodu, aby napadený rozsudek odvolacího soudu byl změněn aneb rozvázán.

Čís. 16442.

Pracovnímu soudu nenáleží rozhodovat' o spore, v ktorom sa zamestnanec domáha zaplattenia mzdy na d e d i c o c h zamestnavateľa.*)

(Rozh. z 20. októbra 1937, Rv IV 398/37.)

Na j v y š š í s ú d rozsudok krajského soudu v Ch. a k o o d v o l a c i e h o s ú d u p r e v e c i p r a c o v n é z b a v i l účinnosti, odvolacie pokračovanie konané pred týmto súdom pre prekážku, uvedenú v bode 1 § 180 Osp. podľa § 182 Osp. zastavil a vyslovil, že v odvolacom pokračovaní má konať tento krajský súd ako r i a d n y odvolací súd pre veci občianske.

D ô v o d y:

Jak zřejmo ze spisů, žalobkyně zažalovala žalované jako dědice zemřelého Michala Č. o zaplacení mzdy za práce konané u tohoto právního předchůdce žalovaných.

Okresní soud v R. vyřídil tento spor jako řádný soud první stolice pro věci občanské.

K odvolání žalující strany do rozsudku soudu první stolice jednal krajský soud v Ch. v odvolacím řízení, jakož i vynesl rozsudek jako soud odvolací pro věci pracovní.

Avšak tento postup krajského soudu v Ch. jako soudu druhé stolice příčí se zákonu. Podle § 1 zákona o pracovních soudech (zákon č. 131/1931 Sb. z. a n.) jsou pracovní soudy výlučně příslušné rozhodovati jen ve sporech vzniklých z pracovního aneb služebního poměru mezi zaměstnancem a zaměstnavatelem, jakož i mezi zaměstnanci téhož zaměstnavatele. Pokud tedy jde o spor mezi zaměstnancem a zaměstnavatelem, předpokladem věcné příslušnosti pracovního soudu jest přímá existence pracovního poměru mezi stranami rozepře (srov. rozhodnutí Úr. sb. č. 2262). Není proto příslušným pracovní soud jako soud druhé stolice rozhodovati o sporu — jako v konkrétním případě —, mezi zaměstnancem a právními nástupci zaměstnavatelovými, totiž dědici bývalého zaměstnavatele (srov. na př. rozhodnutí Sb. n. s. č. 12316, pak Úr. sb. č. 2707, 2856 a 2918). Poněvadž jde tu o okolnost sporu překážející podle bodu 1 § 180 Osp., které jest dbáti z úřední povinnosti i za dovolacího řízení (§ 540 Osp. ve znění bodu 10 čl. III zákona č. 23/1928 Sb. z. a n.), bylo třeba rozhodnouti, jak se stalo.

*) Porov.: Sb. n. s. č. 12316, Úr. sb. č. 2262, 2707, 2856, 2918.